

Міністерство освіти і науки України

Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра політичних наук і права
Центр соціально-політичних досліджень «Politicus»

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА
ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ
ТА ШЛЯХИ МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
з міжнародною участю**

**СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА:
ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТА ШЛЯХИ
МОБІЛІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ**

30 квітня 2026 року

м. Одеса

УДК 321(477)(063)

DOI: <https://doi.org/10.24195/UkrainianState2026-10>

*Рекомендовано до друку Вченою радою Університету Ушинського
(протокол від 28 травня 2026 року № 14)*

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Рецензенти:

Кокорев О. В., доктор політичних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри журналістики, соціальних комунікацій і ІТ-права Державного університету Інтелектуальних технологій і зв'язку.

Петінова О. Б., доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Музиченко Г. В. – проректор з наукової роботи, доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Каменчук Т. О. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права Університету Ушинського;

Таску-Ставре М. – доктор політичних наук, професор, професор Бухарестського університету (Румунія);

Хевцуріані А. – доктор наук у сфері міжнародних відносин, професор факультету права та міжнародних відносин, Грузинський технічний університет (Грузія).

У збірнику матеріалів X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів» представлено результати наукових досліджень науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, молодих науковців та практиків із вітчизняних і зарубіжних закладів вищої освіти та наукових установ, об'єднаних прагненням до осмислення актуальних викликів державотворення, суспільного розвитку та післявоєнної відбудови України.

Матеріали збірника охоплюють широкий спектр актуальних проблем сучасної політичної, правової, економічної та соціогуманітарної науки. У наукових доповідях і дослідженнях висвітлено питання розвитку та модернізації політичних інститутів і процесів сучасної держави, правових та економічних механізмів відбудови України, інформаційної безпеки та протидії гібридним загрозам в умовах глобальних трансформацій. Значну увагу приділено філософським засадам державотворення, соціальним практикам і менеджменту соціокультурного розвитку, а також питанням євроінтеграції, транскордонної співпраці, міжнародних партнерств і регіональних стратегій сталого розвитку в умовах сучасних політичних та соціальних змін.

Збірник відображає високий рівень наукової дискусії та міждисциплінарного підходу до аналізу суспільно-політичних процесів, сприяє розвитку наукової комунікації та міжінституційної співпраці. Матеріали конференції становлять практичний і науковий інтерес для дослідників, викладачів, здобувачів освіти, представників органів державної влади, місцевого самоврядування та фахівців у сфері політичних, правових, економічних і соціогуманітарних наук.

Матеріали подано в авторській редакції. За зміст та достовірність наведених фактів, цитат і даних відповідальність несуть автори.

Gardus Maksym

STATE REGULATION OF ENERGY STORAGE SYSTEM DEVELOPMENT IN UKRAINE AS A TOOL FOR ENSURING POWER SYSTEM STABILITY 257

СЕКЦІЯ 3. ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

Антонюк Артем

ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРТИВНИХ САНКЦІЙ У СФЕРІ КІБЕРСПОРТУ: МЕХАНІЗМИ ІЗОЛЯЦІЇ АГРЕСОРА В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРИ 262

Буга Володимир

ІНФОРМАЦІЙНІ ОПЕРАЦІЇ ЯК ЕЛЕМЕНТ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ: УКРАЇНСЬКИЙ KEYС 265

Бищук Людмила

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ТА ГІБРИДНІ ЗАГРОЗИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ 266

**Водяницька Олена,
Алескерова Юлія**

МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МОНІТОРИНГУ МІЖНАРОДНИХ ГРОШОВИХ ПЕРЕКАЗІВ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ ЗАГРОЗАМ 269

**Волобоєва Злата,
Габорець Ольга**

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ОПЕРАЦІЙ У ГІБРИДНІЙ ВІЙНІ 273

Гнезділов Владислав

РИЗИКИ ФІНАНСУВАННЯ ТЕРОРИЗМУ ТА СЕПАРАТИЗМУ ЧЕРЕЗ ДЕЦЕНТРАЛІЗОВАНІ ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ 275

Загалевиц Валентина

ГІБРИДНА ВІЙНА ЯК НОВІТНІЙ ІНСТРУМЕНТ ГЕОПОЛІТИЧНОГО ВПЛИВУ 278

Каменчук Тетяна

ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА ПРОТИ УКРАЇНИ ЯК ПРИКЛАД СУЧАСНОЇ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ 282

Каретна Ольга

СОЦІАЛЬНА ІНЖЕНЕРІЯ ТА МАНІПУЛЯЦІЯ ГРОМАДСЬКОЮ ДУМКОЮ ЯК КЛЮЧОВІ ЕЛЕМЕНТИ ГІБРИДНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ: МЕТОДИ ТА ЗАХИСТ 286

Кобзей Наталія

ЛІНГВОПРАГМАТИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВПЛИВУ В УМОВАХ ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: АНАЛІЗ СУЧАСНОГО МЕДІАДИСКУРСУ 290

**Кобус Олена,
Бондаренко Степан**

ЙМОВІРНІСНІ МОДЕЛІ ПРОГНОЗУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ІНЦИДЕНТІВ У ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ 294

Ковалевська Лейла

ТЕХНОЛОГІЇ ІНФОРМАЦІЙНОГО ВПЛИВУ НА СУСПІЛЬНУ СВІДОМІСТЬ У ПОЛІТИЧНИХ КОНФЛІКТАХ 297

Колесников Максим

ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ ВІД ГІБРИДНИХ ЗАГРОЗ: ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ФІЗИЧНОГО ПРИМУСУ СПІВРОБІТНИКАМИ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ В УМОВАХ ПРОТИДІЇ 301

**Кочин Владислав,
Мальцев Вадим**

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА ЯК ПРІОРИТЕТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ ПОЛІЦІЇ В КОНТЕКСТІ ПРОТИДІЇ СУЧАСНИМ ГІБРИДНИМ ВИКЛИКАМ 305

Кресан Валерія

ЦИФРОВИЙ АКТИВІЗМ І «TELEGRAM-ДЕРЖАВА»: НОВІ ФОРМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ 308

Література:

1. Кириченко Ю. В., Сергієнко Т. І., Сластін В. О. Інформаційні війни як інструмент гібридної агресії: український досвід. вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. Випуск 1(65) 2025, DOI [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2025.1\(65\).332563](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2025.1(65).332563)
2. Романюк В. В., Фоміна Т. Г. Порядок збирання електронних (цифрових) доказів у кримінальних провадженнях про колабораційну діяльність. вісник кримінологічної асоціації України. 2024.No2(32), DOI: <https://doi.org/10.32631/vca.2024.2.25>
3. Бурдін М. Ю. Проблема використання штучного інтелекту для організації хакерських атак. Безпека у кіберсфері : зб. матеріалів Міжнарод.наук.-практ. конф. (м. Кам'янець-Подільський, 28 травня 2025 р. <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/b5003762-bce0-43f4-be94-fbfc7e8a963f/content>
4. Степанюк Р. Цифрова криміналістична розвідка: поняття та перспективи розвитку. Право і безпека. Law and Safety. 2026. № 1 (100). DOI: <https://doi.org/10.32631/pb.2026.1.03>

Кресан В. В.,
здобувач 1 курсу, ЮЛ-101
Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана,
Науковий керівник: **Мордзинська Н. А.,**
к. політ н., доцент кафедри політичних технологій
Київського національного економічного
Університету імені Вадима Гетьмана,
м. Київ, Україна

ЦИФРОВИЙ АКТИВІЗМ І «TELEGRAM-ДЕРЖАВА»: НОВІ ФОРМИ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ

Геополітичні трансформації початку ХХІ століття радикально змінили характер взаємодії між державою та громадянським суспільством. У цих умовах традиційні форми публічної участі поступово доповнюються новими, зумовленими розвитком цифрових технологій. Соціальні мережі, месенджери та онлайн-платформи перетворюються на повноцінні інструменти мобілізації,

координації та впливу. Особливої уваги заслуговує феномен так званої «Telegram-держави», який виник у відповідь на потребу оперативного інформування, швидкого реагування та горизонтальної взаємодії між громадянами і владою.

Telegram-канали фактично виконують функції медіа, координаторів громадських ініціатив і навіть елементів неформального управління суспільними процесами. Це свідчить про зміни класичного розуміння громади як сукупності організованих інституцій у більш динамічну та мережеву систему. Метою цього дослідження є аналіз цифрового активізму як нової форми державної участі в Україні та визначення ролі месенджерів як інструменту інституційної стійкості в умовах війни.

У класичному розумінні громадянське суспільство розглядається як сфера автономної від держави діяльності громадян, що реалізується через асоціації, організації та соціальні рухи. Однак розвиток цифрових технологій суттєво змінює цю модель, переводячи значну частину активності в онлайн-простір [4, с. 25]. Онлайн-активізм можна визначити як форму громадянської участі, що реалізується через використання інформаційно-комунікаційних засобів з метою впливу на соціальну динаміку. Його ключовими характеристиками є швидкість поширення інформації, низький поріг входження для учасників та можливість масової мобілізації у короткі терміни.

В українському контексті цифровий активізм набув особливого значення після 2014 року, однак саме повномасштабна війна 2022 року перетворила його на один із центральних механізмів функціонування громадянського суспільства [1, с. 12]. Telegram в Україні трансформувалася з месенджера у повноцінну платформу суспільно-політичної комунікації. Його специфіка — анонімність, швидкість поширення інформації та відсутність жорсткої модерації — створила передумови для формування нового типу публічного простору.

Офіційні канали державних інституцій, зокрема канал Президента України та обласних військових адміністрацій, стали ключовими джерелами оперативної інформації під час війни [2]. Саме через Telegram громадяни отримують повідомлення про повітряні тривоги, евакуацію та безпекові рекомендації. Водночас неформальні канали перетворилися на найвпливовіші інформаційні ресурси, що оперативно поширюють новини, часто випереджаючи традиційні медіа. Це свідчить про зміщення центру інформаційного впливу від класичних ЗМІ до цифрових платформ.

Telegram-канали волонтерських ініціатив масово використовуються для координації допомоги, пошуку ресурсів і логістики, фактично виконуючи функції неформальних організацій. Таким чином, Telegram починає об'єднувати

ролі, притаманні як медіа, так і окремим інституціям громадянського суспільства, що дозволяє говорити про формування «квазі-інституцій» у цифровому середовищі. Наприклад, благодійні фонди та ініціативи активно використовують месенджери для багатомільйонних зборів коштів. Проєкт «United24», ініційований державою, також активно інтегрує цифрові інструменти для залучення міжнародної підтримки та комунікації з громадянами. Ці кейси демонструють, що цифровий активізм дозволяє людям брати безпосередню участь у вирішенні критичних завдань навіть без формальної інституційної структури.

Попри значні переваги, такий формат мобілізації має низку ризиків, передусім пов'язаних з достовірністю інформації [3, с. 45]. Відсутність належного контролю створює можливості для поширення фейків, маніпуляцій та інформаційних операцій ворога. Telegram часто використовується як інструмент гібридної війни, де анонімні канали впливають на суспільні настрої. Крім того, концентрація великої аудиторії в окремих каналах створює ризики монополізації простору, а відсутність прозорості ускладнює оцінку діяльності неформальних ініціатив.

Український досвід переконливо доводить, що громадянське суспільство може надзвичайно швидко адаптуватися до кризових умов, перетворюючи цифрові інструменти на базовий ресурс стійкості. У цьому контексті формується нова модель громадянської участі — цифрова, динамічна та мережева, де інструменти на кшталт Telegram виступають невід'ємним елементом нової архітектури суспільного управління. Практичне значення цього феномену полягає у необхідності його інкорпорації у формування державної політики для зміцнення інформаційної безпеки та розбудови сучасних моделей державотворення.

Література

1. Громадянське суспільство в Україні в умовах війни: аналітична доповідь. Київ, 2023. 84 с.
2. Офіційні Telegram-канали органів державної влади України / Офіс Президента України. URL: <https://t.me/OP-UA> (дата звернення: 28.04.2026).
3. Соціальні мережі та інформаційна безпека: виклики для України. Київ, 2022. 112 с.
4. Bennett W. L., Segerberg A. The Logic of Connective Action: Digital Media and the Personalization of Contentious Politics. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 260 p.

Наукове видання

Сучасна українська держава: вектори розвитку та шляхи мобілізації ресурсів : матеріали X Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, м. Одеса, 30 квітня 2026 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2026. 583 с.

Опубліковано в авторській редакції